

1902-08-06

AFSENDER

MODTAGER

Olivia Holm-Møller Signe Constantin-Hansen, Thora Constantin-Hansen

**FAKTA**

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev

Afsendersted:

Harbøre

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Juliane Vilhelmine Andresen

Thyra Mouridsen

Arkivplacering:

Holstebro Kunstmuseum

**DOKUMENTINDHOLD**

Olivia Holm-Møller fortæller om sin tur til Lemvig og Harbøre sammen med veninden Juliane Andresen fra Kunstakademiet.

**TRANSSKRIFTION**

Harbøre d. 6-8-02

Kære Thora og Signe!

Tak for Mad, Seng og alt godt!

her er dejligt.

Nu er vi paa Vej til Harbøre med

Tog, det stormer i Dag, ogsaa

maatte vi. Havet maa jo være

dejligt, og det var "Havet" jeg havde

ventet at finde ved Lemvig (!!!)

Havet jeg længtes efter, og jeg kunne

den første Dag slet ikke finde

mig i det idylliske Lemvig.

Nu synes jeg der er dejligt ogsaa

der, og vi traver ordentlig omkring om

Aftenen, fra den ene Banke til

den anden for at se om de

dog aldrig faar en Ende, det er

[ulæseligt] [grinagtige?], man venter

næsten tilsidst at finde en "Kattehale".

Ah hvor jeg glæder mig til Havet -

glæder mig, glæder, glæder, glæder

mig!

Og nu er jeg der, har taget Bad med Line

om Livet, Bølgerne kunne ellers ogsaa godt

have taget mig med paa Langfart.

Da vi kom fra dette og havde spist Frokost,

kom to Smaapiger og forærede os hver en

Sten, vi lejede dem saa for de sidste Skilling

vi havde til at sidde Model lidt og før vi var

færdige var vi omringede af en 10-12 andre

som indtog de mest fristende Stillinger

i Haab om at finde Nåde for vore Øjne og

det var virkelig ogsaa fristende, men uheldig[vis?]

havde vi bogstavelig talt givet den sidste

Skilling vi ejede. Vi har Returbillet.

Nu har vi saa igen travet rundt en Tid, og  
jeg er daskende træt. Andresen gaar  
endnu og søger efter smaa gule Sten, for  
det tror hun nemlig er Rav.

Jeg nyder den friske, friske Luft og  
vil saa samtidig udrette lidt, har det  
aldeles dejligt.

Nu kommer jeg lidt Sand i Konvolutten, og  
tænk Jer saa, at jeg har spist i Tusinder  
af disse Sandkorns Søstre, spist dem  
sammen med min kogte Pølse.

Hør, jeg har jo virkelig slet ikke skrevet og sagt  
Tak for al den Mad, jeg skal ogsaa  
takke fra Juliane! I Morgen skal vi til at  
føre Husholdning hver for sig.

Hun er rigtig morsom at bo sammen med.  
Vi har endnu ikke været hos Sindings, vi har  
det saa dejligt.

Tak for Brevene kære Thora og tak for alle  
gode Hilsener og Erindringer fra Signe  
Jeres Olivia

Indlagte Brudstykke fra Thyra har  
jeg for længe siden modtaget men  
glemt at sende det, hun er saa  
meget bedrøvet, hun havde en kær Ven  
som nu er død ganske pludselig  
uden at hun var det mindste  
forberedt.

Karboon d. 6-8-02.

Kon Thora og Sine!

Tak for Mid. Seng og alt godt!  
her er jo dejligt.

Det er jo som Nij til Karboon med  
Teg, det stormer i Dag og saa  
smukke er. Hvad maa jo der  
dijgt, og det er "Hvad" is havde  
vundet at finde ved Luning (H.H.)  
Hvad is laugles efter, og is kunne  
den første Dag ilet ilet finde  
mig i det idyliske Luning.

Det synes is der er dijgt og paa  
det, og is have ordentlig, omkring og  
aflevere, for den nye Baubel  
den anden for at se om de

dog aldrig faar Bende, det er  
indlyst gismagerne, man venter  
næsten tilbuddet at finde en "Kalkhale".  
Men her er glæde mig til Hant —  
glæde mig glæde glæde glæde  
mig!

Og min i det her bage Bred med Lære  
en sand, Bølge kan komme eller også gode  
kan bage mig med paa Læstet.  
Der er kom for dette og harde spist Fisker,  
kom for Smagere og forude og her en  
Glem om lyste dette som for de sidste Skibe  
er harde til at sidde Modet lidt og for er det  
fordeje er er omkomme af 10-12 andre  
som indtog de mest frastende Stillinger  
skab om at finde Skade for en Ofte og  
det var virkelig også fristende, men uheldig  
hende er bogstaveligt talt givet den sidste  
Skibe er lyste. Det her Bredtillid.

Men her vi saa igen travlt rundt i Tid, og  
jeg vaskende her. Gudnaam ogsaa  
endnu og sigs efter minna gamle Slen, for  
det var min næmly er Rar.

Jeg nyder den friske friske Luft og  
sit saa sandt, indtil lidt, her det  
aldeles dejligt.

Men kommer jeg lidt Land: Konvolutten, og  
Lent for saa, at jeg har spist i Tusindvis  
af mine Landkornes Lister, spist dem  
sammen med mine gamle Polser.

Men, ja. For jeg virkelig det ikke skend og sagt  
Tak for al den elsk, og skal ogsaa  
takke for Glimet! I Morgen skal vi til at  
føre Husholdning, her for sig.

Men er sigt nok om at be sammen med,  
vi har endnu her var her Lend, og her  
det er dejligt.

Tak for Brevet fra Thora og tak for alle  
gode ønsker og venlighed fra Signe  
Jens Olsen.

Iordlagte Brideslykke fra Thora har  
i for lange siden modtaget men  
glemt at sende det, himmel og jord  
meget tak, himmel og jord er det  
som en i det ganske pludselig  
inden at himmel og jord  
forbavset.